

Na boku pódia stál stojan s portrétem Boba Zelenky, pod ním stála jeho oblíbená becherovka a visela kytara. Neobyčejná kytara. V průběhu večera byla totiž zaplňována. Vstupné se nevybíralo a každý dle svého uvážení mohl dobrovolně přispět na dosud neexistující náhrobek kapelníka Bob a Bobků, který před rokem odešel? Ke konci večera se peníze do zaplněné kytary daly vsunout už jen ztěží. O celkovém výtěžku a jeho dalším osudu budou Bobci informovat na svých [webových stránkách](#).

Samotná hudební akce nesla název Bobování a sledoval ji nabitý sál. Kromě řádky sponzorů přispěli vydatně i všichni účinkující, kteří vystoupili bez honoráře. Koncert zahajovaly i ukončovaly **Střepy**. A přesto se nejednalo o tutéž skupinu. Pamětníci si jistě vzpomenou na obě skupiny stejného názvu, leč jiného sídla. Úvod patřil tedy Střepům jihlavským. Skupině náležející v osmdesátých letech k naší folkové špičce. Čas se sice trochu podepsal na vzhledu muzikantů ovšem na písničkách ani v nejmenším. Začínalo se svižně "*dálnicí, která nechodí spát*". Tentokrát se podařilo překonat handicap, kterým je chybějící ženský hlas (pamatujete Střepy s Lenkou Slabou, dnes Vostrou?) zaangažováním Lucky Cíchové z Epy de Mye. Písničky zněly svěže a příjemně.

Následoval písničkář **Jarda Urbánek**, nenápadně z publika povzbuzovaný a doplňovaný členy jeho bývalé skupiny Lidumil. Ostatně v tomto uskupení hrál i Bob Zelenka. Písničkářské vystoupení jak se patří. Včetně humorných jakoby mimoděk a mimochodem vyprávěných komentářů mezi písničkami.

Samozřejmě nemohla chybět Bobova domovská kapela. **Bob a Bobci** dokázali překonat těžkou ztrátu a už v loňském roce získat v Ústí nad Labem dvě Porty. Letos už třeba postoupili do finále Notování pod Vyšehradem. Skupina na sobě pracuje, představila i novou písničku a instrumentálně se rozrostla o akordeon. Hrál jim to vskutku dobře. Jsou v současnosti ve velké formě.

Avizovaný Kapitán Kid bohužel kvůli vleklé nemoci vystoupit nemohl, ale přesto pozdravil sál alespoň telefonicky. Pozdrav byl mohutně opětován. Z programu vypadli i Stráníci, taktéž z důvodů zdravotních.

Nejvzdálenější kapela přijela z Lipníka nad Bečvou. Swingující **Pupkáči** jsou vždy jistotou

Napsal uživatel Belmondo
Středa, 14 Květen 2008 04:00

dobře šlapající muziky. Když přidali i tři zcela nové písničky, z nichž minimálně jedna snese nejprísnější měřítka, nebylo těžké strhnout pozornost celého podupávajícího si sálu na sebe.

Nejmladší hudební krev zastupovala **Epy de Mye**. Akustický folk v minimální sestavě s maximálním efektem. Ani tento účinkující nebyl výjimkou a přinesl novou skvělou písničku. Vystoupení gradovalo až ke "zmrazujícímu" předavku o jedné zahrádce uprostřed Čech. Písničky Honzy Přesličky dozrávají ve velmi chutné a stravitelné plody.

Střepům, tentokrát těm ze Světce, patřil závěr. Proud především Ryvolovek a Kidovek nás zvolna přenášel už k sešnu. Sál si na závěr zazpíval. Ne v každé písničce zněla příjemně rytmika. A škoda, že prostor závěrečnému účinkujícímu se oproti ostatním na můj vkus vcelku zbytečně zvětšil. Večer tak trochu ztratil gradaci.

Koncert uváděli velmi neformálně a civilně Ježek z Bobků a Čardáš ze Střepů.

Vzpomínka na Boba Zelenku nebyla patetickým, ale spíše příjemným večerem a mejdanem, jak ho trefně označil Ježek.

Samozřejmě, že tím všechny tóny ještě nedoznely. Nástrojů se chopila kompletní Epy de Mye, Ježek z Bobků, část Pupkáčů, Luboš Stráník a rozjel se sešn. Většinou na akcích probíhají hlasité bouřlivé zpěvy. Jen občas a vzácně se podaří muzikantsky si sednout, naladit se na stejnou hudební strunu. Hlasy a nástroje se pak zklidní a začnou se vynořovat opravdové královny písniček, pravé perly vylovené z nejzapadlejších koutů paměti. Čas přestane existovat. A právě tohle se nám poštěstilo k ránu v Hrobě. Vycházeli jsme pak pod pohasínající hvězdy do rodící se neděle zcela nasycení.